

דף מא.

אה"ע סימן קעג סעיף ג עין משפט א.

ג. אחות חלויצה, אסורה מדרבנן. לפיכך נפללה לפני יבמה, חולצת ולא מתיבמתה. וכן צרצה אסורה מדרבנן, וחולצת ולא מתיבמתה.

אה"ע סימן קעג סעיף א עין משפט ב.

א. היבמה שהיा ערוה ליבם באיסור כרת, חוות מן הנדה, אינה זקופה ליבם, ומותרת לזר בלבד חלייצה, וכן צרותיה פטורות מן החליצה ומהייבום. אם היה לו אח אחר, ואחת מצרותיה נתיבמה לאח זה, ולו נשים אחרות, ומת, כלן פטורות מהחליצה ומזה היבום. ואם היה לו עוד אח אחר, ואחת מהנשיות אליהם נתיבמה לו, ולו נשים אחרות, ומת, כלן פטורות מהחליצה ומהיבום. וכן עד עולם.

אה"ע סימן קעט סעיף ח עין משפט ג.

ה. היבם אסור בקרובות זקוקתו. ואף מתה היבמה קודם שייבם או יחולוץ לה, בין שהוא יבם אחד בין שהם שני יבמים ^ע. ע"כ אם קידש אחד מהם אחות זקוקתו אסור לו לכונסה, שהיא כאחות ארוסתו, עד שייבם אחיו או יחולוץ לזקופה ותפקע הזיקה. וי"א דודוקא אם קידש, אבל אם כניסה לאחות זקוקתו מותר לו לבוא עליה גם קודם שאחיו ייבם או יחולוץ שפקרה לה הזיקה ^פ.

ו. י"א דבזמה^ז שישנו חרם דרבינו גרשום שלא לישא ב' נשים, אם נפללה לאחד שומרת יבם אסור לו לישא אחרית עד שיחולוץ ליבמותו, ודוקא שלא הייתה משודכת לו קודם, אבל היה משודכת לו קודם מיתה אחיו, מותר לו לכונסה.

^ע. דקימ"ל יש זיקה אף בשני יבמים, קרב יהודה ביבמות דף י"ז ע"ב.

^פ. כ"כ התוס' והרא"ש, אבל הנ"י כתוב דלא מהני מעשה דידייה אף כניסה עד שייעשה אחיו מעשה, ב"ש.

אה"ע סימן קנט סעיף ז עין משפט ד.

ז. קידש אחות זוקתו, ואח"כ מות אחיו שהיתה ג"כ זוקה לו, ולא נשארה זוקה אלא לו, מוציא ארוסתו בוגט, ואת היבמה בחליצה, ואם מותה ארוסתו יכול ליבם זוקתו, שהזרה להיתרה הראשון^ז.

אה"ע סימן טו סעיף כו עין משפט ה.

כו לא. אחות אשתו בין מן האב בין מן האם מן התורה אסורה כל זמן שאשתו קיימת ואפילו גירושה, אבל לאחר מיתתה של אשתו מותר באחותה.

הגה: לב. כל המגרש אשה אף מחתת קול בعلמא, נאסר בקרובותיה.

אה"ע סימן קעד סעיף ג עין משפט ו.

ו. ג. אחות חלויצה, אסורה מדרבנן. לפיכך נפלת לפני יבמה, חולצת ולא מתייבמת. וכן צרצה אסורה מדרבנן, וחולצת ולא מתייבמת.

אה"ע סימן קנט סעיף ז עין משפט ז. עיין לעיל עין משפט ד**אה"ע סימן קפד סעיף א עין משפט ח.**

ח. א. היבמה לא תחולץ ולא תהייבם עד שהיהו צ"ב يوم מימות הבעל^ש,

ש. ולא אומרים שכיוון שנאסורה שעה אחת בשעה שהיתה זוקה לו אסורה לו עולמית, וכ"ש אם מותה הזוקקה דהארוסה מותרת לו. ב"ש.

ק. עיין יבמות צ"ו. וזה כ"ה.

ר. ב"י בשם הרשב"א. ודוקא בקידש אבל בנשא עיין בסעיף לג. ש. אף"י בידוע שאינה מעוברת, כיוון שאינה עולה לבום תוך ג"ח אינה עולה בחליצה, מגמ' יבמות מ"א ע"ב. ובמקום עיגון אי שרי לחולוץ לפני ג"ח עיין בתוספתא פ"ז דיבומות משנה ט', ועיין שורית אגרות משה אבהע"ז סי' קנ"ג. ועיין בשווית ביכורי אשר חלק א' סי' לא"א משכ"ב.

ואם ייבם או חלץ תוך זמן זה ולא נמצאת מעוברת הרי זו נפטרת ^ה, ואין עריכה כלום. אבל לא תנסה לאחר ע"פ שחילצה עד שישלם צ' יום למתית הבעל, ואם מת היבם תוך צ' יום או אחריהם, י"א צריכה להמתין עוד צ' יום ממתית היבם ^א, ואם היו ב' יבמים ומת אחד מהם, מותרת להתייכם לשני תוך צ' יום למתתו של זה.

גגה: ב. י"א דכל שחילצה תוך ג' חודשים בין נמצאת מעוברת והפילה, או לא נמצאת מעוברת, הרי זו חיליצה פטולה, ועריכה חיליצה אחרת מכל האחים ^ב.

אה"ע סימן יג סעיף א

עין משפט ט.

א. אשה שנתגרשה או נתאלמנה לא תחארט וכ"ש שלא תנסה עד שיעברו צ' يوم חוות ^א מיום הגירושין או יום המיתה, ויום שנתארשה בו, כדי להבחין בין זרעו של ראשון ואחרון ^ג.

א. גזירת חז"ל של המתנת צ"ב يوم היא אף באשה שאינה ראוייה לילד ^ה,哪怕 שנתגרשה או נתאלמנה מן האידוסין, ואפילו קטנה או זקנה או עקרה או אילונית, או בעלה חולה, או היה במדינת הים, או סריס אדם, כולם צריכים להמתין צ"ב يوم.

ה. משמע שלא מפרישים אותם, ורק במקרים מסוימים אותם ולא בספק מעוברת, כ"כ הב"ש.

א. אבל היום שכופין רק להחלץ כתוב הב"ש דא"צ להמתין ג"ח ממתית היבם, דהא אינה קרובה לביאה.

ב. ואם אין אחים אחרים, הוא יחלוץ לה אחרי ג"ח.

ג. מיבמות מ"א, וכבר"מ דקימ"ל כוותה בגזירותינו. יום הגירושין היינו מיום הכתيبة שמאז אינו מתייחד עמה. והרא"ש כתוב מיום הנתינה וכן ראוי להחמיר.

ד. אבל מותרת לעשות שידוכין תוך צ' يوم, ובכלל שלא יכנס עמה בבית אחד. כ"כ בב"י.

ה. שם ביבמות מ"ב ע"ב.

דף מא:**אה"ע סימן קעג סעיף טו**

עין משפט ב.

טו. היו לאחיו באשתו ספק גירושין, ונפלת לפניו ל Yi'ivom, חולצת ולא מתייבמת. אבל אם היה לאחיו ספק קדושין, הרי זו יכולה להתייבם.

אה"ע סימן יג סעיף א

עין משפט ג.

עיין לעיל עין משפט ט

אה"ע סימן קט סעיף א

עין משפט ד.

א. היבמה ג' חודשים הראשונים ניזונית משל בעלה ה'. ומעשה ידיה ליכם ז', מכאן ואילך אינה ניזונית לא מיכם ולא מנכסי הבעל. עמד היבם בדין לאחר ג' חודשים ותבעוlico ליכם או לחלוין ונתרצה לייבם, וחלה או שהוחזרך לבrhoה מלחמת ממון, או אונס אחר, חייב במזונותה של היבמה بلا שבואה ח'.

אה"ע סימן קט סעיף ג

עין משפט ה.

ג. נפלת לפני יכם קטן אין לה מזונות ממנה עד שיגדל ט', אבל מנדוניותה ניזונית אם נמצאת ביד שלישי.

ה. מבריתא יבמות דף מא ע"ב, וכמו שפי' רשי' שני חודשים הראשונים שאינה יכולה להנשא ולא להתייבם, כתוב לה בתנאי כתובה ואת תהא יתרה בביתי וכו'.

ז. הטעם לדינה כאמונה שניונית מנכסי יתומים דמי' ליתומים, אבל לאחר ג' חודשים דיזונית מיכם מלחמת קנס, אם תבעתו לייבם או אין מעשה ידיה ליכם אם לא רצה ליבם, כמ"ש החtos' והרא"ש, ב"ש.

ח. ואם נתרצה לחלוין או שלא נתרצה כלל, אין לה מזונות מהיבם. ולדעת הרמב"ם אף לא נתרצה לייבם חייב במזונותה, ואם בrhoה בمزيد, י"ל דלכו"ע חייב במזונותה, אף לא התרצה לייבם, ועיין בב"ש.

ט. הינו אחרי ג' חודשים אבל ג"ח הראשונים יש לה מזונות מבعلا, ב"ש וכנה"ג.

הגה: ד. ילדה ספק נפל שדיינה לחלוֹז, נוטלת כתובתה מיד.

אה"ע סימן קפ"ד סעיף א
עין לעיל דף מא. עין משפט ח

ג. וכן אם נפללה לפני יbum קטן, אם ידוע דעתו גדול לא ייבם אותה, גובה כתובתה מעכשין.